

תת"ע 3888/08/13 - מדינת ישראל נגד סולומון גרביצקי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

08 מאי 2014

תת"ע 3888-08-13 מדינת ישראל נ' גרביצקי

בפני כב' השופט עופר נהרי

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

סולומון גרביצקי

נאשם

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי הוא לא ציית לתמרור 815 שסומן על פני הכביש בכך שעבר הוא, עפ"י הטענה, עם רכבו על השטח המסומן וזאת בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ולפיכך התקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר יוסף מנשה (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם(ע.ה.1) ובמסגרת עדותו הוגשו בהסכמה לבקשתו שלוש תמונות אשר לדבריו צולמו ע"י קרוב משפחה שלו בהזדמנות שונה מאשר מועד האירוע (סומנו נ/1 עד נ/3).

מסקנתי לאחר מתן הדעת לראיות, לעדויות ולסיכומי הצדדים הינה שהתביעה עמדה כנדרש בנטל הוכחת העבירה שיוחסה לנאשם וכי דינו לפיכך להרשעה בעבירה האמורה.

אני נמנע מלהעתר לבקשת המאשימה להרשיע את הנאשם גם בעבירה נוספת שניכר כי נתגלתה מן העובדות שהוכחו בפני - היא עבירה של "קיפוח זכות" בניגוד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה - וזאת על מנת להסיר כל חשש שמא לנאשם בלתי מיוצג זה לא עמדה ההזדמנות להתגונן בקשר עם עבירה נוספת זו.

ואלה הם נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

לא נסתר כי אכן היה בצומת (במחלף) המדובר, במקום המדובר, אי תנועה מסומן על פני הכביש (תמרור 815).

התצלומים שהגיש הנאשם עצמו (נ/1 עד נ/3) אף מחזקים את דבר היות סימון התמרור על פני הכביש ברור עד מאד.

התצלומים שהגיש הנאשם אף מחזקים את גירסת השוטר על כי התאורה והראות במקום הם תקינים וברורים.

אף לא היתה מחלוקת בפי הנאשם בדבר כיוון נסיעתו ובדבר נתיב נסיעתו עובר לסטיית רכבו ימינה.

השוטר מתאר כי עובר לסטיית רכב הנאשם ימינה נע רכב הנאשם בנתיב הימני ביותר מתוך שלושה נתיבים המיועדים לנסיעה ישר. והנה - כך גם מתאר זאת הנאשם עצמו בעדותו.

נמצאתי אומר ומסיק לפיכך קיום חיזוק כי לשוטר היה אכן שדה ראייה אל עבר רכבו של הנאשם וכי גם היה מרוכז במתרחש לאורך זמן ושמר על קשר עין עם מכוניתו של הנאשם והתנהלותה של המכונית על הכביש.

גירסת השוטר הינה שהנאשם סטה עם רכבו ימינה מנתיב המיועד לנסיעה ישר בלבד לנתיב הנסיעה המיועד לפנייה ימינה בלבד וכי עשה כן אגב מעבר של רכבו על פני הסימון על פני הכביש שהינו התמרור 815.

אני מוצא לנכון לאמץ את גירסת השוטר.

השוטר עשה עלי רושם על כי גירסתו מהימנה ואובייקטיבית.

השוטר ערך דו"ח מפורט הימנו עולה כאמור שתצפיתו היתה טובה.

אגב, הנאשם עצמו העיד כי רכבו הוא רכב "גדול מאוד". (עדות הנאשם בעמ' 7 שורה 22 לפרוטוקול). פירוש הדבר שהדעת נותנת שגם היה אם כך מטבע הדברים לשוטר קל יותר לראות את רכבו של הנאשם ולעקוב אחריו בעיניו (ובפרט כאמור בתנאי התאורה והראות הטובים שהוכחו).

הנאשם טען כי ביקש מנהג אחר (נהג משאית) להיכנס ימינה ואף שוחח עם אותו נהג אגב פתיחת חלון וכי נהג זה איפשר לו להיכנס לפניו. אלא שהנאשם טען כי עשה כן לא פחות מ- 300 מטרים לפני הצומת - דבר שאיננו מתיישב, בכל הכבוד, עם תיאור אחר של הנאשם לפי הרכבים "משייטים עד שמגיעים לקטע המסומן".

ובמילים אחרות: מתקיימת תהייה מדוע כ- 300 מטרים (לגירסת הנאשם) לא יכול היה הוא להשתלב. אגב, במקום אחר בעדותו (בעמ' 5 שורה 28 לפרוטוקול) נקב הנאשם במרחק שהוא מחצית מ- 300 מטרים - רק 150 מטרים. (סתירה פנימית זו בעדות הנאשם, איננה מסייעת לי אף היא, בכל הכבוד, בהסתמכות על גירסת הנאשם הנכבד).

כאמור - אני נותן אמון בעדות השוטר על כי המעבר של הנאשם עם רכבו ימינה היה על גבי התמרור ולא לפני כן.

ואף זאת יש לדעת: גם אם נהג אחר מוותר על זאת הקדימה שלו, אין אותו נהג אחר יכול להתיר או להכשיר הפרת דין של אי ציות לתמרור 815, ואגב, אף איננו יכול לוותר על זכויות נהגים רבים אחרים הממתינים מאחוריו בטור המכוניות.

עוד יצוין כי הנאשם לא יכול היה לסתור דבר תצפיתו הראויה של השוטר (כעולה כאמור מן האופן שבו תיאר השוטר את מהלכי רכבו של הנאשם) וזאת גם משהכיר ממילא הנאשם בכך שלא ראה הוא את השוטר עובר לעיכובו.

לאור כל אלה, ורק לאחר שגם נקטתי אזהרה עצמית כמתבקש על כי עדות יחידה מטעם התביעה מצויה בפני, הנאשם מורשע בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ד, 08 מאי 2014, במעמד הצדדים